

РЕШЕНИЕ

№ 4251

гр. София, 29.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5574** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на А. Х. Ч.-гражданин на А. срещу Решение №ВР-13/13.05.2021 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег.№ УП-6963/28.04.2021 година на А. Х. Ч. до производство за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие с административно-производствените правила на ЗУБ и най-вече, че е нарушена нормата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ, тъй като са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. Посочва се още, че за да се приложи нормата на чл.76б от ЗУБ, то следва да е налице последваща молба и чужденецът да не е напуснал РБ, а в случая не е така. Сочи се още, че решението е издадено и в нарушение на чл.12 от АПК и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание, оспорващият-А. Х. Ч. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат И., редовно упълномощен.

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ,

редовно и своевременно призван, се представлява от юриконсулт Ч., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № УПП-33/19.01.2021 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на А. Х. Ч.-гражданин на А..

Решението е връчено по реда на чл.76 от ЗУБ и е влязло в сила.

На 28.04.2021 година оспорващият депозирал втора по ред молба за закрила .

На 13.05.2021 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение №ВР-13, с което не допуснал последваща Молба, рег. № УП-6963/28.04.2021 година на ДАБ към МС от А. Х. Ч. до производство за предоставяне на закрила.

Решението е връчено на дата 25.05.2021 година.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспореното Решение №ВР-13/13.05.2021 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визириани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че лицето Б. Д. изрично е определен от Председател на ДАБ към МС за интервюиращ орган по реда на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

С измененията на ЗУБ се създаде нов Раздел III.

Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 година/ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Чл.76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на

последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на [чл. 58, ал. 4](#), срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на [чл. 76](#), а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила на дата 28.04.2021 година. Според легалното определение на параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ. "[Чужденец](#)" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "[Последваща молба](#)" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието "Последваща молба е дадено и в чл.2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 28.04.2021 година представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1 , т.6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влязло в сила Решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила. Тази именно последваща молба с оглед новосъздадената разпоредба на чл.76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за

предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението- 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл.76б,ал.1,т.1 или т.2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила/ като молбата е постъпила в ДАБ на 28.04.2020 година, а решението е издадено на 13.05.2021 година. Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по- горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 -Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, акогато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, inter alia:a) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура; .Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че представеното копие на лична карта, като е изложил мотиви , че на тази лична карта лицето изглежда на 10 години през 2014 година, като по време на интервюто от 06.01.2021 година същият е заявил, че

потвърждава казаното от него при попълване на Регистрационния лист и на това интервю никъде не е посочил, че е непридружен непълнолетен и има претенция относно отразената дата на раждане, съответно на това възраст в Регистрационния лист, като тази Лична карта не е представена в оригинал и административният орган е приел, че е неясно как молителят се е снабдил с това копие представено в ДАБ като документ за самоличност. Нещо повече дори, административният орган е извършил превод на това копие, като е установил разминаване в имената, с които молителят се е представил по време на извършената регистрация в ДАБ и тези, които фигурират в превода на ксерокопието, а от извършения превод е установено, че фамилията е нечетима и не може по безспорен начин да се установи, че това е същото лице и същото копие безспорно не може да бъде прието за достоверен документ за самоличност, при което твърдяното сгрешаване на датата на раждане и представянето на това копие по никакъв начин не е ново доказателство от съществено значение за личното положение на молителя, защото ако в действителност е имал Лична карата, то още на интервюто и то предходното и при попълване на Регистрационния лист в хода на предходното производство, оспорващият би посочил този факт и би ангажирал доказателства в този смисъл. Административният орган е анализирал и другото представено от молителя писмено доказателство- Актуална справка за ситуацията в страната му на произход А., изготвена от „Център за правна помощ- Глас България“ и е приел, че тази справка също не може да бъде доказателство за промяна на обстоятелствата, които водят до допускане на последващата молба за закрила в производство по общия ред, защото от Справката от 15.05.2021 година на Дирекция“ Международна дейност на ДАБ към МС е видно, че въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато не следва насилието там да се определя като безогледно и от справката не може да се направи извод, че е налице ново обстоятелство, което да породи допускането на молбата в производство по общия ред. Наред с това административният орган е обсъдил и представената Заповед от 08.03.2021 година, с която на оспорващия е наложена ПАМ по реда на ЗЧРБ- „ Връщане до страна на произход, като обосновано е приел, че след издаване на тази заповед и след запознаване с разпоредбите на ЗУБ и най- вече ангажиране на адвокати , оспорващият е направил опит да представи различна актуална информация относно страната си на произход е направил опит да твърди, че е непридружен непълнолетен гражданин на А., а това по същество представлява злоупотреба с права. Ако в действителност както твърди адвокатът на оспорващия същият е непридружен непълнолетен чужденец, то той е следвало да представи доказателства в тази насока/ и най- вече доказателства за конкретна възраст чрез експертиза- нещо, коет изобщо при предходното производство не е било налице. Оспорващият е представил фотокопия на копия на писмени доказателства, са анализирани от страна на интервюиращ орган и са приети като създадени само и единствено с цел неговата защитна теза и само и единствено да получи международна закрила. Интервюиращ орган е анализирал не само представените доказателства, но и зявените факти в молбата за закрила ,като е приел, че с настоящата молба оспорващият заявява различни факти от заявените от него в предходното производство и най- вече разминаването в датата на раждане на оспорващия – като с представеното копие на лична карта и това само по себе си е преценено от административният орган като представяне на фалшиви данни само и единствено лицето да се ползва като такова от лице от уязвима група и то само и единствено да получи международна закрила. Наред с това административният орган е анализирал и представените писмени доказателства в хода на последващата молба и обосновано е приел, че представеното фотокопие на копие на Заповед от

08.03.2021 година не може да се приеме като доказателство за нововъзникнали факти и обстоятелства, тъй като по време на предходното производство чужденецът изрично е заявил, че не е бил арестуван, съден или осъждан, не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход и не е членувал нито в политическа партия или организация, нито във въоръжени групировки и не е имал никакви проблеми във връзка със своята етническа или религиозна принадлежност. В разпоредбата на чл.13,ал.2,т.4 от ЗУБ е предвидено,че производството за предоставяне на международна закрила не се образува,а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба,в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила. Твърдяната промяна относно личното положение на молителя не е и не може да бъде основание за допускане на молбата за разглеждане в общо производство.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85,ал.3 ЗУБ, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № ВР-13/13.05.2021 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ,с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег.№ УП-6963/28.04.2021 година на А. Х. Ч. до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: